

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/6/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015200884
Dátum vydania rozhodnutia: 12.07.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5015200884.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benzovej, v právnej veci žalobcu: REAL, s.r.o., so sídlom v Kysuckom Novom Meste, Kukučínova 4, IČO: 31 643 493, právne zastúpený: JUDr. Terézia Ďatková, advokátka, so sídlom kancelárie v Žiline, Moyzesova 28, proti žalovanému: Inšpektorát práce Žilina, so sídlom v Žiline, Hlavná 2, za účasti: C. T., narodený XX.XX.XXXX, bytom v Y. E., XXX, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 02. júna 2015, č. protokolu: IZA-17-12-2.2/P-J2-15, č. úrazu: ZPÚ 004/15-IZA/2.2 v spojení s Dodatkom č. 1 k protokolu č. IZA-17-12-2.2/P-J2-15 zo 16. júla 2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. júna 2016, č. k. 21S/134/2015-54, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie správneho súdu

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“) rozsudkom z 22. júna 2016, č. k. 21S/134/2015-54 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy - Protokolu o vyšetrení príčin vzniku pracovného úrazu z 02. júna 2015, č. protokolu: IZA-17-12-2.2/P-J2-15, č. úrazu: ZPÚ 004/15-IZA/2.2 (ďalej len „protokol“) v spojení s Dodatkom č. 1 k protokolu č. IZA-17-12-2.2/P-J2-15 zo 16. júla 2015 (ďalej len „dodatok k protokolu“). Správny súd žalobcovi náhradu trov

konania nepriznal.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 244 ods. 1 a ods. 3 a § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej na ustanovenia § 1, § 12 ods. 1 a ods. 2 a § 14 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ustanovenia § 3 písm. k/, § 5 ods. 1 a ods. 2, § 6 ods. 1 a § 7 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov a uviedol vychádzajúc z predloženého administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy podrobný opis priebehu a výsledkov administratívneho konania.

3. Ďalej správny súd skonštatoval, že predmetom súdneho prieskumu v predmetnej veci bolo posúdenie, či žalovaný orgán verejnej správy rozhodol v súlade so zákonom, keď vo vzťahu k žalobcovi v rámci protokolu a dodatku k protokolu v zmysle § 12 ods. 2 písm. b/ zákona č. 125/2006 Z. z. nariadil zamestnávateľovi poškodeného odstrániť nedostatky v bodoch 1-3 v lehote do 30 dní odo dňa prevzatia protokolu a uložil zamestnávateľovi povinnosť podľa § 14 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z. prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin, a doručiť inšpektorátu práce písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušených predpisov a ich príčin a o odstránení nedostatkov v lehote do 3 dní po uplynutí lehoty na ich odstránenie.

4. Žalobca v žalobe namietal a poukázal na nedostatky vo formálnych náležitostiach protokolu v znení dodatku k protokolu. Poukázal na ustanovenie § 13 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z. z. a ustanovenie § 14 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 zákona č. 125/2006 Z. z.. Vo vzťahu k tejto námietke správny súd uviedol, že po preskúmaní protokolu zistil, že žalovaný orgán verejnej správy s konateľmi žalobcu (teda so žalobcom) prerokoval zistené skutočnosti pri šetrení závažného pracovného úrazu. Štatutárni zástupcovia po prerokovaní protokolu žiadali lehotu na vyjadrenie sa ku všetkým zisteným skutočnostiam a nedostatkom a zároveň požiadali o doručenie protokolu poštou. Žalobcovi bola poskytnutá lehota na vyjadrenie 8 dní od doručenia protokolu. Z uvedeného dôvodu v protokole nie je vyjadrenie žalobcu (žalobca sa nevedel kvalifikovane vyjadriť) a žalobca z toho dôvodu protokol nepodpísal. Ako už bolo uvedené, žalobca sa nevyjadril priamo do protokolu, ale osobitným podaním z 23. júna 2015. Žalovaný orgán verejnej správy na vyjadrenie reagoval dodatkom k protokolu, v ktorom uviedol, že doručené vyjadrenie bolo priložené k protokolu a tvorí jeho neoddeliteľnú súčasť. V dodatku k protokolu sa žalovaný orgán verejnej správy vysporiadal s námietkami žalobcu a v závere uviedol, že trvá na zistených skutočnostiach uvedených v protokole. Správny súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, z ktorého vyplýva, že súd pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

5. Žalobca v žalobe namietal, že žalovaný orgán verejnej správy nedostatočne zistil skutkový stav. Túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú s poukazom na protokol v znení dodatku k protokolu, z ktorého vyplýva, že žalovaný orgán verejnej správy vypočul poškodeného, obsluhovateľa zdvíhacieho zariadenia a majstra. Z výpovede poškodeného žalovaný orgán verejnej správy mal preukázať, že majstrom dielne bol poškodený poverený premazať tryskací stroj, ložiská a premazanie strojových nožníc. Doniesol mu nástroje - dve tlakové ručné náradia na natlačenie vazelíny, jedno menšie, druhé väčšie a ukázal mu, ktoré skrutky - otvory na stroji, slúžia na natlačenie mazacieho tuku, a že do všetkých týchto miest treba doplniť mazací tuk. Tieto miesta sa nachádzajú na tryskacom stroji v dolnej časti, ale aj v hornej časti na stroji. Akým spôsobom sa má dostať do výšky na tryskací stroj mu majster nepovedal. Zobral si teda jednoramenný hliníkový rebrík, ktorý stál opretý pri dverách haly a oprel ho o stroj. Najprv namazal spodné časti stroja, vrátane ložiská valčekového dopravníka, potom z opretého rebríka namazal prístupnejšie časti, ktoré sa mu dali namazať, čo bolo do cca 11:00 hod., kedy začína obedňajšia prestávka. Všetky mazacie miesta boli vo výške, kde ho nemohol zasiahnúť most žeriava. Poobede pokračoval v práci na údržbe stroja - jeho mazaní, na vrchnej časti tryskacieho stroja, časť s elevátorom, je z jednej strany motor a z druhej strany ložisko. Na to, aby sa mu lepšie mazalo, aby nestál na rebríku, vystúpil na konštrukciu stroja. Z tejto strany namazal najprv ložisko, ku ktorému mal priamy

prístup a potom sa rozhodol, že sa nahne ponad najvyššiu časť konštrukcie stroja, ktorá je vo výške 104 m nad plochou konštrukcie, na ktorej stál a začal mazať prevodovku pri motore na druhej odvrátenej strane konštrukcie stroja, pričom bol otočený chrbtom k mostu žeriava. Poškodený bol 21. januára 2015 zaškolený na obsluhu a údržbu tohto stroja pracovníkom dodávateľa zariadenia v rozsahu 3 hodín. Majster dielne vo svojej výpovedi uviedol, že poškodenému kázal, aby premazanie tryskacieho stroja vykonal podľa návodu, ako bol zaškolený pracovníkmi dodávateľa zariadenia, a aby si o stroj oprel rebrík a vrchné mazacie miesta nech premaže z rebríka. Toto tvrdenie majstra však poškodený vo svojej výpovedi odmietol s tým, že majster mu nepovedal, aby mazanie vykonal z rebríka, ani na školení dodávateľom zariadenia nebol určený spôsob prístupu k mazacím miestam. Rebrík k stroju si podľa svojho vlastného rozhodnutia pristavil poškodený. Na základe uvedených skutočností inšpektor práce požiadal zástupcu výrobcu a dodávateľa tryskacieho zariadenia, Ing. G. L., asistenta riaditeľa o stanovisko, či pri školení, ktoré vykonal 21. januára 2015 u žalobcu, uviedol aj spôsob prístupu k mazacím miestam. Zástupca firmy uviedol, že spôsob prístupu k mazacím miestam nebol predmetom školenia a je to otázka obsluhy, aké má prostriedky. Ani v návode na obsluhu a údržbu tryskacieho stroja MAXIMA1000 x 600-4/7.5 nie je uvedený spôsob prístupu k mazacím miestam. Vedúci dielne uviedol, že nevie ako dvoch určených zamestnancov školili pracovníci dodávateľa zariadenia, akým spôsobom sa majú dostať k mazacím miestam. Výpoveďou poškodeného žalovaný orgán verejnej správy mal preukázať, akým spôsobom došlo k pracovnému úrazu.

6. Správny súd ďalej uviedol, že pokiaľ žalobca poukazoval na skutočnosť, že poškodený bol 21. januára 2015 zaškolený na obsluhu a údržbu tryskacieho stroja, pracovníkom dodávateľa zariadenia v rozsahu 3 hodiny, správny súd považoval za potrebné uviesť, že zaškolenie na obsluhu a údržbu nemá vplyv na vznik pracovného úrazu. Tryskací stroj v čase pracovného úrazu nebol v prevádzke. Pokiaľ sa jednalo o údržbu tohto stroja, resp. o určenie spôsobu prístupu k mazacím miestam, nebolo to predmetom školenia, bola to otázka obsluhy, aké má prostriedky. V tejto súvislosti poukázal aj na vyhotovenú fotodokumentáciu, z ktorej je zrejmé, že poškodený z rebríka v žiadnom prípade nemohol vykonať mazanie prevodovky pri motore na druhej odvrátenej strane konštrukcie stroja. Údržbu - mazanie z rebríka nie je možné vykonať, a preto aj poškodený bol nútený vystúpiť na konštrukciu stroja, pokiaľ chcel prídelenú robotu urobiť. Správny súd opätovne poukázal na tú skutočnosť, že tryskací stroj nebol zdrojom pracovného úrazu. Preto aj poukazovanie žalobcu na to, že poškodený bol 21. januára 2015 zaškolený na obsluhu a údržbu tohto stroja pracovníkom dodávateľa zariadenia nemá žiadny význam.

7. Správny súd konštatoval, že k pracovnému úrazu došlo z dôvodu, že tryskací stroj bol nevhodne vo výrobnéj hale umiestnený. Umiestnenie tryskacieho stroja v hale tak, že jeho vrchná časť sa nachádza tesne pod spodným okrajom mosta žeriava, pričom na vrchnej časti tryskacieho stroja sa nachádzajú mazacie miesta, ku ktorým je potrebný prístup obsluhy, vytvára špecifické, prevádzkové a užívateľské podmienky pri prevádzke žeriava. Preto aj podľa názoru správneho súdu v zmysle § 8 písm. c/ vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 508/2009, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s technickými zariadeniami tlakovými, zdvíhacími, elektrickými a plynovými a ktorou sa ustanovujú technické zariadenia, ktoré sa považujú za vyhradené technické zariadenia, mal prevádzkovateľ vydať miestny prevádzkový predpis pre prevádzku tohto žeriava, v ktorom mal určiť bezpečnostno-technické požiadavky pre dané špecifické prevádzkové a užívateľské podmienky, ktoré žalobca nevykonal a došlo pri mazaní stroja vo výške tesne pod žeriavovú dráhou nechal na uváženie zamestnancov, čím si zjavne nesplnil svoje povinnosti pri zabezpečovaní bezpečnosti, organizácie, zdravia pri práci.

8. Aj správny súd v tejto súvislosti (zhodne so žalovaným orgánom verejnej správy) uviedol, že zamestnávateľ neoboznámil poškodeného s existujúcimi nebezpečenstvami, ktoré mu hrozia pri vykonávaní práci premazávania tryskacieho stroja MAXIMA1000 x 600-6/7.5, výrobné č. G 36/62-55, ktoré mal vykonať aj vo výške, v blízkosti pohybujúce sa mosta elektrického mostového žeriava, čo je v rozpore s § 7 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ a § 7 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z.. Správny súd sa stotožnil aj so záverom žalovaného orgánu verejnej správy, že zamestnávateľ poškodeného nezabezpečil bezpečný pracovný postup (bezpečný spôsob prístupu k mazacím miestam nachádzajúcim sa vo výške na tryskacom stroji MAXIMA1000 x 600-6/7.5, výrobné číslo G 36/62-55 na vykonanie mazania na tomto

stroji, neurčil a nezabezpečil ochranné opatrenia, ktoré sa musia počas tejto činnosti vykonávať, napr. odstaviť žeriav z prevádzky na čas nevyhnutný na vykonanie potrebnej údržby a mazania zariadenia), čo je v rozpore s § 6 ods. 1 písm. i/ a písm. j/ zákona č. 124/2006 Z. z. a taktiež, že zamestnávateľ si nespĺnil povinnosť zisťovať nebezpečenstvá a ohrozenia, posudzovať riziko a vypracovať písomný dokument o posúdení rizika pri všetkých činnostiach vykonávaných zamestnancami, teda aj pri údržbe a mazaní tryskacieho stroja (MAXIMA1000 x 600-4/7.5, výrobné č. G 36/62-55) a pri prevádzke elektrického mostového žeriava, čo je v rozpore s § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 124/2006 Z. z..

9. Napokon správny súd uviedol, že z protokolu ďalej vyplýva, že aj z výpovede obsluhovateľa zdvíhacieho zariadenia a majstra žalovaný orgán verejnej správy dospel k záveru, že konanie poškodeného obsluhovateľa žeriava nepovažuje za príčinu vzniku pracovného úrazu.

10. Správny súd preto po preskúmaní napadnutého protokolu, vrátane dodatku k protokolu skonštatoval, že žalovaný orgán verejnej správy, resp. inšpektori práce dostatočne zistili skutkový stav, presne určili príčinu vzniku pracovného úrazu, ako Nesprávna organizácia práce, štatistická značka 6. Z uvedeného dôvodu boli oprávnení v súlade s ustanovením § 12 ods. 2 písm. b/ zák. č. 125/2006 Z. z. nariadiť zamestnávateľovi odstrániť zistené nedostatky v bodoch 1-3 v súlade s § 14 ods. 2 zák. č. 125/2006 Z. z. prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin. Z uvedených dôvodov bola žaloba ako nedôvodná pri aplikácii § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietnutá.

11. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a contrario. Žalobca nebol úspešný účastník konania, preto nemá právo na náhradu trov konania.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

Návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti

12. Žalobca (sťažovateľ) podal riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. júna 2016, č. k. 21S/134/2015-54 kasačnú sťažnosť (ďalej len „podaná kasačná sťažnosť“ a „kasačná sťažnosť žalobcu“), v ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“) zmenil rozhodnutie správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie. Žalobca spolu s podanou kasačnou sťažnosťou podal návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 447 ods. 1 Správneho súdneho poriadku.

13. Žalobca podal kasačnú sťažnosť z dôvodu, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 44 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku), a že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku).

14. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti namietal nesprávnosť skutočností, z ktorých vychádzal žalovaný orgán verejnej správy a najmä správny súd pri posudzovaní príčin vzniku pracovného úrazu (napríklad nevhodné umiestnenie tryskacieho stroja vo výrobnej hale, možnosť vykonať mazanie tryskacieho stroja len priamo vystúpením naň, porušenie zákazu vystupovať na tryskací stroj, zaškolenie na obsluhu a údržbu tryskacieho stroja, konanie iných zamestnancov v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom).

15. Ďalej podľa žalobcu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces v rovine práva na prístup k súdu tým, že správny súd vykonával dokazovanie, hoci vo veci nenariadil pojednávanie a ani žalobcovi neumožnil vyjadriť sa k vykonaným dôkazom.

16. Podľa žalobcu nie je rozhodnutie správneho súdu dostatočným spôsobom a riadne odôvodnené,

pričom zdôrazňuje, že riadne odôvodnenie rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania a jednoznačne vyplýva aj z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.

III.

Vyjadrenie žalovaného orgánu verejnej správy ku kasačnej sťažnosti

17. K podanej kasačnej sťažnosti žalovaný orgán verejnej správy uviedol, že trvá na zisteniach, ktoré sú uvedené v protokole v znení dodatku k protokolu. Zároveň trvá aj na skutočnostiach uvedených vo vyjadrení k žalobe vo veci preskúmania zákonnosti protokolu v znení dodatku k protokolu.

IV.

Právny názor kasačného súdu

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 Správneho súdneho poriadku a § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 Správneho súdneho poriadku, § 441 Správneho súdneho poriadku a § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu (§ 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť.

19. Predmetom konania pred správnym súdom bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy - Protokolu o vyšetrení príčin vzniku pracovného úrazu z 02. júna 2015, č. protokolu: IZA-17-12-2.2/P-J2-15, č. úrazu: ZPÚ 004/15-IZA/2.2 v spojení s Dodatkom č. 1 k protokolu č. IZA-17-12-2.2/P-J2-15 zo 16. júla 2015.

20. Úlohou kasačného súdu bolo preskúmať rozsudok Krajského súdu v Žiline z 22. júna 2016, č. k. 21S 134/2015-54 v medziach podanej kasačnej sťažnosti, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy - Protokolu o vyšetrení príčin vzniku pracovného úrazu z 02. júna 2015, č. protokolu: IZA-17-12-2.2/P-J2-15, č. úrazu: ZPÚ 004/15-IZA/2.2 v spojení s Dodatkom č. 1 k protokolu č. IZA-17-12-2.2/P-J2-15 zo 16. júla 2015, najmä z tohto pohľadu, či kasačné body žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu.

21. Na úvod kasačný súd konštatuje, že súdny prieskum protokolu je možný len za predpokladu, že obsahuje autoritatívne a vynútiteľné uloženie povinností kontrolovanému subjektu, ktoré majú smerovať k náprave zistených nedostatkov. Platí, že uvedené určenie povinností určuje aj rámec súdneho prieskumu, keď je možné skúmať len zákonnosť uloženia tých povinností, ktoré predstavujú zásah do právneho postavenia kontrolovaného subjektu. Možnosť súdneho prieskumu je teda limitovaná týmto rozsahom a správny súd sa v zásade nemôže zaoberať správnosťou určenia príčin pracovného úrazu ako celku, ale len zistení ohľadne porušenia povinností kontrolovaného subjektu, ktoré viedli k uloženiu povinností vynútiteľných uložením sankcie. Len uloženie týchto sankcií predstavuje pri protokole zásah do sféry kontrolovaného subjektu a robí protokol spôsobilým predmetom súdneho prieskumu.

22. Kasačný súd preto vyhodnotil ako bezpredmetné námietky žalobcu týkajúce sa príčin vzniku

pracovného úrazu (nevhodné umiestnenie tryskacieho stroja vo výrobnjej hale, možnosť vykonať mazanie tryskacieho stroja len priamo vystúpením naň, porušenie zákazu vystupovať na tryskací stroj, zaškolenie na obsluhu a údržbu tryskacieho stroja, konanie iných zamestnancov v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom), ktorých prejednanie bude predmetom konania až v administratívnom konaní začatom na podklade protokolu, pričom výsledné správne rozhodnutie bude samo o sebe spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Zároveň kasačný súd zdôrazňuje, že súdna preskúmvacia činnosť vo vzťahu k protokolu o výsledku inšpekcie práce je presne vymedzená, a teda správny súd je oprávnený skúmať len zákonnosť uloženia povinností smerujúcich k náprave zistených nedostatkov. Z uvedeného vyplýva, že správny súd pri prieskume rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy išiel nad zákonom stanovený rámec súdneho prieskumu. To však podľa kasačného súdu nespochybňuje vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu v medziach súdneho prieskumu.

23. Ďalej dáva kasačný súd do pozornosti, že zákonodarca kogentným spôsobom upravuje formálne a obsahové náležitosti protokolu o výsledku inšpekcie práce. Dôvodom detailnej úpravy jednotlivých náležitostí, ako aj postupu vypracovania, prerokovania a doručovania tohto dokumentu obsahujúceho výsledky inšpekcie práce, je jeho využitie štátnymi orgánmi v oblasti inšpekcie práce v ďalších činnostiach patriacich do ich pôsobnosti (správne konanie na uplatňovanie sankčných oprávnení, podnety na zlepšenie ochrany práce) ako aj kontrolovanými subjektmi pri skvalitňovaní pracovného prostredia a pracovných podmienok zamestnancov. V prípade zistenia nedostatkov predstavuje protokol o výsledku inšpekcie práce dokument, v ktorom inšpektor práce uvedie opatrenia, ktoré zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom navrhuje, t. j. odporúča, prijať na zlepšenie pracovných podmienok a pracovného alebo ukladá, t. j. dozorovaný subjekt je povinný ich realizovať. V záujme zabezpečenia objektivity inšpekcie práce a právnej istoty dozorovaných subjektov inšpektor práce umožní po vyhotovení protokolu o výsledku inšpekcie práce zamestnávateľovi, prípadne poverenému zamestnancovi, alebo podnikajúcej fyzickej osobe, aby sa oboznámili s protokolom o výsledku inšpekcie práce a vyjadrili sa k nemu (ústne alebo písomne). Ak sa dozorovaný subjekt dodatočne v stanovenej lehote písomne vyjadrí ku skutočnostiam uvedeným v protokole o výsledku inšpekcie práce, inšpektor práce je povinný vypracovať dodatok k protokolu. Obsahom dodatku, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou protokolu, je vyjadrenie kontrolovaného subjektu a stanovisko inšpektora práce obsahujúce posúdenie tohto vyjadrenia.

24. Vo vzťahu k žalobným námietkam, ktoré sa týkali formálnych nedostatkov protokolu a dodatku k protokolu, ktoré ako jediné, podľa názoru kasačného súdu, mali relevanciu vo vzťahu k zákonom vymedzenému súdnemu prieskumu protokolu o výsledku inšpekcie práce, sa kasačný súd plne stotožnil s názormi vyslovenými v rozhodnutí správneho súdu, keď tie neboli spochybňované žalobcom v podanej kasačnej sťažnosti.

25. Ak žalobca poukazoval na skutočnosť, že krajský súd vec prejednal bez nariadenia pojednávania, hoci vykonával dokazovanie a žalobcovi neumožnil vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, podľa kasačného súdu zo súdneho spisu nevyplýva, že by správny súd vykonával vo veci dokazovanie. Je síce pravdou, že i podľa názoru kasačného súdu (zhodne s názorom žalobcu), správny súd vychádzal z nesprávnych skutkových zistení, tie sa však týkali skutočností, ktoré smerovali k určaniu príčin pracovného úrazu, čo nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy - Protokolu o vyšetrení príčin vzniku pracovného úrazu z 02. júna 2015, č. protokolu: IZA-17-12-2.2/P-J2-15, č. úrazu: ZPÚ 004/15-IZA/2.2 v spojení s Dodatkom č. 1 k protokolu č. IZA-17-12-2.2/P-J2-15 zo 16. júla 2015.

26. K nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia správneho súdu, namietaného žalobcom, kasačný súd uvádza, že odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu je v rozsahu zákonom stanoveného súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy jasné, zrozumiteľné a vyčerpávajúce. V odôvodnení súdneho rozhodnutia je potrebné objasniť len skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali

do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (sp. zn. IV. ÚS 112/05, sp. zn. I. ÚS 117/05).

27. Na základe uvedeného sa kasačný súd stotožnil so záverom správneho súdu, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy je v medziach súdneho prieskumu súlade so zákonom a ani námietky žalobcu uvádzané v podanej kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu správneho súdu neboli spôsobilé spochybníť závery, ku ktorým správny súd dospel v medziach stanoveného súdneho prieskumu a dostatočne presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani kasačný súd, preto kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku.

28. Vzhľadom na obsah rozhodnutia kasačného súdu o podanej kasačnej sťažnosti (jej zamietnutie pre nedôvodnosť) rozhodol kasačný súd o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku podanej kasačnej sťažnosti tak, že ho zamietol podľa § 188 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 447 ods. 2 in fine Správneho súdneho poriadku, keď neboli podľa kasačného súdu dané dôvody podľa § 185 písm. a/ a písm. b/ Správneho súdneho poriadku pre priznanie odkladného účinku podanej kasačnej sťažnosti.

V.

Trovy kasačného konania

29. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi (sťažovateľovi), ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 167 ods. 1 a contrario Správneho súdneho poriadku).

30. Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keď žalovaný orgán verejnej správy si tento nárok neuplatnil, navyše jeho priznanie žalovanému orgánu verejnej správy nemožno ani spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 168 Správneho súdneho poriadku).

31. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.